

De eerste brief aan Timotheüs noemen wij een pastorale brief. Paulus bedrijft hier als het ware pastoraat op maat. Je zou kunnen zeggen dat de oude dominee in een geestelijk gesprek is met de jonge dominee. Juist zij die zo bezig zijn met de zielen van anderen, hebben soms zelf ook pastorale, herderlijke zorg nodig. En nou heeft die oude Paulus wel in de gaten dat die jonge dominee van Efeze het niet makkelijk heeft. En nu heeft de Heere het in zijn hart gelegd om Timotheüs een brief te schrijven. Om hem een hart onder de riem te steken. Om hem te bemoedigen.

Waarom deze pastorale brief? Nou dat heeft alles te maken met de gemeente waar Timotheüs dient. Er zijn in Efeze duistere krachten bezig waardoor Timotheüs begon te twifelen aan zijn eigen prediking. Er komt tegenstand. Er komen andere voorgangers die hele andere accenten gingen leggen. Een andere leer brengen. Toch wel anders dan Timotheus preekte. Nu als je deze korte brief zo tot je neemt, zie je dat er veel aan de hand is. Veel dwaallichten met de bijbel in de hand zijn bezig. En er wordt overal over gediscussieerd. Maar daarmee raakte Timotheüs wel in de war. En als je het begin van deze brief leest. Vers 3. Dan krijg je het vermoeden dat Timotheüs denkt: ik wil hier weg. Ik ga wel naar een andere plaats toe. Ik ga wel naar Paulus toe. Maar Paulus bindt hem op zijn hart dat hij daar moet blijven. Je moet dat betrouwbare woord van God brengen. En dan ook Christocentrisch brengen.

Timotheüs maakte dat allemaal mee. En zo raakte hij wat in de war. En hij denkt: "Wat kan de Heere nou met mij beginnen. Doe ik het wel goed zoals ik preek. Hebben die anderen geen betere boodschap. Een betrouwbaarder Evangelie. Zit ik er misschien niet naast. En nou gaat Paulus hem bemoedigen. En Paulus zegt: "Timotheüs. Dit is de boodschap wat de boodschap moet blijven. Die jij moet uitdragen. *"Dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaren zalig te maken. En dat is een betrouwbaar woord. En dat Woord is alle aanneming waardig."* Dit is het Evangelie wat je moet blijven verkondigen. Dat is de kern. *Christus Jezus is in de wereld gekomen.* In de wereld. Zoiets moet je niet lezen als een geografische aanduiding. Zo van, Hij is niet op de maan gekomen of op de planeet Mars, maar op de wereld. Dat noemen wij een ethische aanduiding. De wereld. Dat is niet de schepping. Maar dat is nou de verloren wereld. De slechte wereld die wij er van gemaakt hebben. Maar dat wist de Heere Jezus wel. En dat wist Zijn Vader ook wel. Die wist wel wat de wereld was. En toch zond Hij Zijn Zoon IN DEZE wereld.

Laten we even opletten hoe Paulus het schrijft. Hij zegt niet: Christus Jezus kwam NAAR die wereld. Of Hij kwam OP die wereld. Maar Paulus schrijft: Dat Christus Jezus IN die wereld gekomen is. Hij is als het ware er INGEGAAN. Je zou zelfs kunnen zeggen. Hij is er aan TEN ONDER GEGAAN. Christus komt er midden in. En zo breekt Hij ook in, in mijn zondige wereld. Het gebeurt wel eens – niet vaak - maar als er heel belangrijk nieuws is dat al het andere nieuws aan de kant moet. Alle uitzendingen worden stopgezet. Omdat dat ene nieuws voorrang heeft. Dan hebben ze het over Breaking News. Nieuws dat inbreekt. Nieuws dat dwars door jou leven heen wil breken. Nou, dit is Breaking News: Christus moest die wereld in. En Christus kwam die zondige wereld in. En als je zegt: waarom dan. Waarom moest Hij dat doen. Waarom wilde Hij dat doen? Nou Paulus geeft het antwoord. Dat deed Hij om zondaren zalig te maken.

Zalig maken. Wat is dat? Je zou het vanuit het Hebreeuws ook als volgt kunnen vertalen. Ruimte maken. Hij haalt ons uit dat benauwde. Uit dat angstige. En dan brengt Hij u en mij in de ruimte. Waar God werkt daar krijg je leven. Daar krijg je ruimte. Dat is zalig maken. Christus Jezus gaat de wereld in om zondaren eruit te halen. Trouwens, Hij kan mij, Hij kan u, de zondaar niet uit de wereld redden, als Hij er zelf niet eerst is IN gegaan. En daarvoor kwam Hij IN deze zondige wereld. En nou wil ik op 1 punt even wijzen. Zondaren. Welk beeld heb je daarbij? Weet je waarom ik dat vraag? In de kerk hebben we nog wel eens de neiging om er nog wat bij te denken. We plakken bij dat woord zondaar nog wel eens een bijvoeglijk naamwoord bij. Jezus is gekomen om NETTE zondaren zalig te maken. Of Jezus is gekomen om ZOEKENDE zondaars zalig te maken. Of Jezus is gekomen om BEROUWVOLLE zondaren zalig te maken. Maar dat staat er niet. Daar staat: OM ZONDAARS ZALIG TE MAKEN. Zonder enige bepaling erbij. Omdat de gedachte niet bij jou of bij mij zou op komen dat het om een bepaalde groepje zondaars zou gaan. Het enige is wel, je moet wel zondaar willen zijn. Je moet wel erkennen dat je God niets hebt aan te bieden. Zondaren, die alleen maar kunnen zeggen: "Moede, kom ik arm en naakt tot de God die zalig maakt."

En nu vraag ik even aan u: "Ben je er blij mee dit te horen op de laatste zondag van het jaar? Het is natuurlijk een ja of nee. Ben je er blij mee? Nog een keer die vraag. Ben je blij met de boodschap van kerst? Waarom ik dat zo vraag. Blijkbaar waren er christenen in de gemeente van Timotheus niet zo blij met deze boodschap. Ze konden er niet mee uit de voeten. Het klonk hen een beetje ouderwets. Zonden. En zaligmaken van je zonden. Dat is toch een gepasseerd station als je tot het geloof bent gekomen. En daarom was er kritiek op zijn prediking. Je vindt daar wat van terug in deze brief. En in de volgende brief. Weet je waarom er zoveel twistvragen waren in Efeze? En weet je waarom er vandaag zo veel ruzie is in de kerk? Of gezapigheid. Omdat we ons niet bezig houden met het voorwerp van ons geloof. En het voorwerp moet toch altijd Christus zijn. Voor veel mensen is het voorwerp van hun geloof hun

beleving, of hun bevinding, of hun mening. Maar het staat allemaal onze verlossing in de weg. En ook in de gemeente van Efeze gaf het veel onrust. En die mensen zeiden: "Is dat wel betrouwbaar wat Timotheüs preekt?" "Ja," zegt Paulus: "Dit is een betrouwbaar Woord en alle aanneming waard."

Dit is het Woord wat we altijd weer op de kansels moeten brengen. Aan bekeerd en onbekeerd. Jezus Christus is in de wereld gekomen om zondaars zalig te maken. En dit Woord is alle aanneming waardig. Wat is aannemen? Dat is je hand leggen op hetgeen je wordt aangeboden. En nu wordt Christus in de prediking je AANGEBODEN. En dan mag je hier in de kerk zeggen: "Dank U Heere. Dank U!" Of zeg je: "Het kan toch niet voor mij zijn? Want als het voor mij waar was, dan was ik toch wel heel anders. Dan zou ik toch wat meer ervaren. Ja, en dan ga je weer, en voor je het weet zet je weer die bijvoeglijke naamwoorden erbij. Genoeg ontdekte zondaar. Niet meer zondigende zondaar. Meer bevinding hebbende zondaar. Maar daar doe je het Woord mee tekort. En wat erger is, daar doe je de Heere mee tekort. De afzender is: De betrouwbare God. Die nooit liegt. Dit is een betrouwbaar Woord, en alle aanneming waard, dat Jezus Christus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken. Dit is nou de uitgestoken hand van het Evangelie. Een uitgestoken hand van God die je het heil en de zaligheid aanbiedt. Het je gewoon in de schoot legt.

Kijk, dit Woord wil ook wat doen met je leven. Het vraagt om een REACTIE. Dat zegt Paulus ook. Het is alle aanneming waard. En daarmee wil Paulus ook zeggen dat Timotheüs zo moet preken. Daarom moeten wij als dienaren van het Woord u de Heere Jezus aanbieden. Ik moet Hem AANBIEDEN IN DE PREDIKING. Ik moet Hem uittekenen met woorden. Jezus schilderen met woorden, zodat je gemeenschap met Hem gaat krijgen. En vanmorgen opnieuw komt de Heere Jezus Christus voor u en voor jou persoonlijk te staan. En Hij vraagt jou vanmorgen: "Neem je Mij nou aan?" Zeg je dan, Ik kan niet meer zonder U, Heere Jezus. Geen dag meer?!

Niemand van ons gaat uit zichzelf tot de Christus. En daarom is Hij in deze wereld gekomen! Wij zullen uit onszelf nooit naar Hem toe gaan. En daarom wordt het mij in de prediking AANGEBODEN. De Christus. Als de aanbieding van deze Christus in de prediking in jouw leven tot gevolg had of heeft dat je Hem niet meer kan missen, dat Hij in je leven gekomen is. Dan zul je altijd achteraf zeggen: "Het was 100% het werk van de Heere." God zegt vanmorgen: "Hier is Hij. Mijn Zoon. Zul je Hem aannemen. En nooit meer loslaten?"

En dan nog even dat laatste zinnetje van vers 15. *Van wie ik de voornaamste ben.* Als Paulus dit op papier schrijft, dan moet zijn gemoed vol hebben geschoten. Ik denk dat de tranen op het papier zijn gevallen. Hij voegt aan het rijke Evangelie iets toe. *Van wie ik de voornaamste ben.* Timotheüs, ik ben het grootste voorbeeld van de diepten van de zonden. Maar ik ben ook het voorbeeld hoe God Zijn geduld in mij heeft verheerlijkt. Op weg naar Damascus had de Heere mij met één bliksemstraal voor eeuwig kunnen verdoemen. En het was verdiend geweest. Maar weet je wat Hij heeft gedaan? In plaats van die bliksemstraal stortte Hij Zijn liefde over mij heen. Als er nou één had verdiend dat God hem niet zou redden, dan was ik het. Paulus wil hier als het ware zeggen: ik ben het bewijs dat het waar. Dat het Evangelie betrouwbaar is. Maar ik ben ook het bewijs dat niemand kan zeggen, het kan voor mij niet. Want als het voor mij kon kan het ook voor u. En dat mag je nou preken in Efeze.

Van wie ik de voornaamste **ben**. Wat trouwens opvalt is dat hij niet schrijft zo **was** ik. Zo was ik voor mijn bekering. Zo was ik, voordat ik de Heere Jezus heb ontmoet. Maar gelukkig, ik ben nu zo anders geworden. Nu doe ik geen zonden meer hoor. Nee, hij zegt: Van wie ik de voornaamste **ben**. Tegenwoordige tijd. Dat getuigd van een gezond geloofsleven. Ook na ontvangen genade. Ook na zijn bekering, is hij dat nog steeds. De eerste onder de zondaren. Dat betekent, en dan kunnen we heel veel leren van Paulus, dat je boven dat punt van zondaar-zijn voor God, nooit uitstijgt in dit leven. Ook na ontvangen genade niet. Dan word je echt niet in jezelf wat beter, en wat rechtvaardiger. En wat heiliger. Je klimt in het geestelijk leven niet elk jaar een treetje hoger, hoger en hoger. Maar je leert juist in de voortgang van het geestelijk leven. Naar mate Paulus ouder wordt, gaat die steeds kleiner van zichzelf denken. Heel mooi om te zien dat in de latere brieven Paulus steeds kleiner van zichzelf gaat denken. Paulus betekent ook kleintje. Je zult maar zo heten. Vroeger heette hij Saulus. En Saulus dat was groot. Denk aan koning Saul. Die stak met kop en schouders boven de rest uit. Daar was Paulus naar vernoemd. Maar na zijn bekering ging hij Paulus heten. En dat betekent kleintje.

Laat in ieder geval deze les voor jou waar zijn. Het kan, zalig worden. Behouden worden. Dat kan. Het is mogelijk. Waarom? Omdat het kerst is geweest. Omdat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars zalig te maken. Niets kan u weerhouden om zalig te worden, dan alleen uw eigen ongeloof. Daarom grijp je vast aan dit woord. Aan dit betrouwbare woord. Het is alle aanneming waard. Geloof dit betrouwbare Woord. Dat heil en troostrijke Woord. Zodat je ook met Paulus kan uitroepen. Mij de grootste der zondaren, is barmhartigheid bewezen.